

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

12 Benedictus es Domine: doce me iustificationes tuas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

nusquam melius, quam in corde seruata honoratur. Nusquam tutius, quam in arce animæ: nusquam nobilior, quam in regia. Quis enim locus præstantior, ac munitior, aut quæ theca nobilior pretiosissimæ, & carissimæ gemmæ præparetur? Felix certè anima, quæ in principali pectoris sui, non tam ad seruandam, & honorandam illa, quam ad suimet custodiam, ornatum, fructum, & consolationem uerba tua, & legem tuam abscondit.

Benedictus es Domine, doce me iustificationes tuas.

AM vt respiret, collectisque viribus tanquam nouo facto principio, cetera prosequatur, in laudes, & gratiarum actiones erumpit, dicens. Benedictus es Domine, &c. Quam grata vox benedictio est? quam suavis? quam efficax? Grata pro beneficio, suavis pro lætitia, efficax pro impetratione. Nam & Apostolus, Orationi, postulacioni, & obsecrationi, vt fructuose sint, & iucundæ, gratiarum actiones docet esse miscendas. Hæ nimirum disponunt animam ad maiora percipienda: & vt inquit S. Bernardus. Si copię aquarum secretis, subterraneisque decursibus incessanter æquora reperunt, vt inde rursus ad visus, vsusque nostros iugi, & infatigabili, erumpant obsequio, cur non etiam spirituales riuus, vt arua mentium rigare

Gratiarū actio quãri faciendã.

Thess. 5.

Serm. 13: in Cant.

Escl. 1.

gare non desinant, proprio fonti sine fraude, & sine intermissione reddantur? Ad locum vnde exeunt, reuertantur flumina gratiarum, vt iterum fluant. Remittatur ad suum principium caeleste profluuium, quò vberius terræ refundatur.] Alioqui si anima ingrata sit, magnum bonum, quod acceperat gratiarum, in magnum sibi verit malum: dum de donis Domini facta eximia, quasi non agnoscat vnde proueniant, in autorem non refert, quod acceperat. Vnde & consequenter cauet cautè donator, ne quo plura contulerit ingrato, plura perdat. Vides quam magna sit & iniquitas, & calamitas auctori gratias non referri, quas quidem diligentissimè ille vult reddi? Nam propterea iussit, vt summo

Exod. 16.

mane ante solis ortum manna colligeretur, vt notum omnibus esset, inquit Scriptura, quoniam oportet praeuenire solem ad benedictionem tuam. Et verbum Dei manna est; quod tendentibus ad re-promissionis terram in deserto mundi huius prae-parat Dominus verè pius, verè misericors; vt & videntes cum admiratione exclament, quid est hoc? & gustantes omne delectamentum, & omnem saporem suauitatis experiantur. Qui scilicet cibus & minutus est (vt ait S. Augustinus) propter res subriles, & spiritales, quas continet: & melli similis, ac similæ propter dulcedinem, qua abundat: vnde & infra dicitur.

*Exod. 16.**Sap. 16.**Serm. 91.**de temp.*

creatur. C
tua! si
man n
scat, sed
nimis
& dulce
rique, c
huius v
currant
Psalm
corde n
abscon
tioner
Domi
nem ad
nes tuas
Qui
nisi tu?
creatur
proclan
sis, siue
tualium
resonan
pueri r
medio
marum
mirabi
derunt,
quis T
des tua
frigus
ignem.

cœtur. Quam dulcia faucibus meis eloquia
 tua! super mel ori meo. Non itaque hoc *Exod. 16.*
 manna incuriosè habendum est, vt putre-
 scat, sed auidè comedendum: neque stultè
 nimis permittendum in tanti cibi copia,
 & dulcedine, vt cucumeres, pepones, por- *Num. 11.*
 tique, capæ, & allia Aegypti, id est, mundi
 huius vilissimæ illecebræ, in mentem re-
 currant. Quare meritò cum beneficia
 Psalmographus retulisset dicens. In toto
 corde meo exquisiui te, & In corde meo
 abscondi eloquia tua, in gratiarum a-
 ctionem erumpit, & ait. Benedictus es
 Domine. Et inde quasi parato in petiti-
 nem aditu, subdit. Doce me iustificatio-
 nes tuas.

Quis autem est Domine benedictus, *Omnia*
 nisi tu? Ecce benedictionem tuam omnes *Deum be-*
 creaturæ depromunt, omnes Scripturæ *nedicunt.*
 proclamant, omnes Sancti siue in aduer-
 sis, siue in prosperis, & in donorum spiri-
 tualium siue copia, siue inopia perpetuò
 resonant. Testes sunt locupletissimi tres
 pueri tui in camino Babylonico, qui in
 medio ignis primum colligati, tum flam-
 marum virtute soluti, non solum ipsi ad-
 mirabile benedictionis canticum condi-
 derunt, sed etiã creaturarum omnium lin-
 guis Te benedixerunt, inuitantes ad lau-
 des tuas, & quasi in adiutorium, etiam in
 frigus affumentes frigus, pruina, gelu,
 ignem, æstam, fontes, maria, terram: de-
 nique

nique quicquid creaturarum visibilium enumerare potuerunt. Nam Angelos, & inuisibiles Potestates, quæ tuas sine cessatione laudes concinunt, in initio & ad te benedicendum inuitarunt; & veluti coniunctis cum vocibus illorum vocibus suis, de quæ ipsorum laudibus sibi complacentes, vno te quasi choro collaudarunt, ac benedixerunt.

Sequitur iam petitio. Doce me iustificationes tuas. In qua diutius meditanda immorari suauiter licet, explicanda non licet. Per se enim aperta est. Breuiter tamen quærendum est, cum superius dixerit. Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis. & Confitebor tibi in directione cordis in eo, quod didici iudicia iustitiæ tuæ. & paulò post. In corde meo abscondi eloquia tua; quare nunc dicat, Doce me iustificationes tuas. Cum enim certa sint, quæ dixerat, quid opus est iterum vel doceri, vel petere, vt doceatur? Nimirum vt necessitatem perseuerantiæ, & quam perpetuò noua doctrina indigeat, & ingentem cupiditatem ampliora sine intermissione discendi significet.

* *
* *